

เด็กวันวาน...เด็กวันนี้

พุทธทรัพย์ มณีศรี

อดีตที่ปรึกษาระบบราชการ (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๑๐) สำนักงาน ก.พ.

นึกถึงสมัยที่ลู่เป็นนักเรียน ภาพของความมานะพยายามของเด็กวันวาน.....ยังผุดขึ้นมาอย่างชัดเจนเหมือนเดิม

เด็กวันนี้.....หลายคน คงไม่ทราบว่า ในสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านมีคำขวัญอย่างหนึ่งว่า “น้ำไหล ไฟสว่าง ทางดี มีงานทำ”

เหตุที่ทำให้คำขวัญอย่างนั้น เพราะในหลายหมู่บ้านไม่มีน้ำประปา ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีถนนและคนไม่ค่อยมีงานทำ

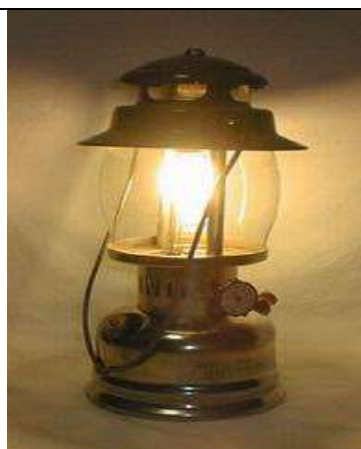
สภาพของชนบทในเวลานั้น ทำให้เด็กวันวาน.....เรียนกันด้วยความยากลำบากยิ่ง ลุงบอกกล่าวถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนเท่านั้น ซึ่งในที่นี้ ก็คือไฟที่ใช้อ่านหนังสือและหนทางที่จะไปโรงเรียน

สมัยนั้น เกือบทุกหมู่บ้านในชนบทไม่มีไฟฟ้าใช้ ส่วนใหญ่ใช้แต่ตะเกียงน้ำมันก๊าด บ้านที่มีอันจะกินหน่อยก็ใช้ตะเกียงเจ้าพายุ

เด็กวันนี้.....หลายคนคงเกิดไม่ทัน และหากไม่รู้จักตะเกียงน้ำมันก๊าดและตะเกียงเจ้าพายุ ก็ลองดูในภาพประกอบข้างล่างนี้ได้

ตะเกียงน้ำมันก๊าด

ตะเกียงเจ้าพายุ

การอ่านหนังสือโดยใช้ไฟจากตะเกียงน้ำมันก๊าดและตะเกียงเจ้าพายุของเด็กวันวาน.....นั้น ไม่สะดวกสบายเท่ากับใช้ไฟฟ้าเหมือนเด็กวันนี้.....หรอก

ส่วนเส้นทางที่เดินไปโรงเรียน ในชั้นประถมศึกษาไม่ค่อยลำบากมากนัก เพราะเกือบทุกหมู่บ้านมีโรงเรียนประถมศึกษาอยู่แล้ว แต่หากเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งต้องเดินไปถึงตัวอำเภอหรือตัวจังหวัดก็ลำบากมากขึ้น

ทางเดินส่วนใหญ่เป็นทางเท้าหรือบางแห่งก็เป็นคันนา ส่วนถนนนั้นลื่นไปได้เลย เพราะอย่าว่าแต่ถนนคอนกรีตหรือถนนลาดยางเลย ถนนลูกรังก็หาไม่ค่อยได้ ไกล ๆ กับตัวเมืองหรือจังหวัดนั้นแหละถึงจะมีถนน

บ้านของลุงอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 8 กิโลเมตร เดินไปโรงเรียน ก็เจอทั้งคันนา ที่ลุ่มและก็ต้องเดินข้ามเนินเขา บางช่วงบางตอนต้องลุยโคลนถึงหัวเข่า

รองเท้าผ้าใบนั้นต้องผูกเชือกรองเท้าทั้งสองข้างเข้าด้วยกันแล้วสะพายบา หนุ ๆ พอจะนึกภาพกันออกนะ

เมื่อถึงโรงเรียนก็ล้างเท้าในคูลน้ำในโรงเรียน ก่อนใส่ถุงเท้าและรองเท้า

เพื่อน ๆ ของลุงที่อยู่ในชนบทก็มีสภาพไม่แตกต่างจากลุงมากนัก มียกเว้นอยู่บ้างก็เฉพาะเพื่อนของลุงที่อยู่ในเมือง

แม้จะลำบากทั้งการอ่านหนังสือและการเดินไปโรงเรียน แต่ทุกคนก็มีความสุข มีความพยายาม และตั้งใจเรียนกันอย่างเต็มที่ หลายต่อหลายคนก็ประสบความสำเร็จในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ หรือเป็นนักธุรกิจ ส่วนใหญ่ก็มาจากบ้านนอกกันนี่แหละ ผ่านความลำบากจากสภาพแวดล้อมที่ย่ำแย่กันมาแล้วทั้งนั้น

มาดูเด็กวันนี้.....กันบ้าง สภาพแวดล้อมในปัจจุบันทั้งไฟฟ้าและถนนหนทาง รวมทั้งความสะดวกสบายต่าง ๆ แตกต่างจากเด็กวันวาน.....เหมือนหน้ามือกับหลังมือ

แต่เด็กวันนี้....หลายต่อหลายคน ไม่สู้ ไม่อดทนและไม่ค่อยมีความพยายาม

หนูคนไหนเป็นอย่างที่ลุงเขียนข้างบนก็คิดกันใหม่ได้

ต้องไม่ลืมว่า ไม่มีใครได้อะไรมาอย่างสะดวก ง่ายดายหรอก อยากเรียนเก่ง อยากมีอาชีพที่ดีหรืออยากสบายในอนาคต ก็ต้องมีความพยายามกันเองนะ เรื่องความพยายามนั้น ไม่มีใครช่วยเหลือได้ ยกเว้นตัวของเราเอง

แต่ลุงว่านะ เมื่อหนูได้อ่านบทความเรื่องนี้แล้ว หนูคงรู้ได้เองนะว่าหนูควรจะทำตัวอย่างไร

ลุงก็ได้แต่หวังเท่านั้นแหละ.....